

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jiřiny Jislové a soudců JUDr. Zoji Dvořákové a Mgr. Aleny Jedličkové ve věci

žalobců: a) **J. K.**, narozená xxx
bytem xxx, xxx
b) **P. K.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
oba zastoupení advokátem Mgr. Petrem Novákem
se sídlem Vídeňská 546/55, 639 00 Brno

proti

žalované: **Smartwings, a. s.**, IČO 25663135
se sídlem K Letišti 1068/30, 160 08 Praha 6

o 800 euro s příslušenstvím,

k odvoláním žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 13. prosince 2021, č. j. 6 C 463/2020 – 54,

takto:

- I.** Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II.** Žalobci jsou povinni zaplatit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 300 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladimíra Kantorová.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně rozhodl tak, že žaloba s návrhem, aby žalovaná byla uznána povinnou zaplatit žalobcům 800 EUR se zákonným úrokem z prodlení z této částky, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku, zamítl a žalobcům uložil povinnost zaplatit žalované náklady řízení ve výši 900 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Takto rozhodl na podkladě žaloby založené na tvrzení, že dne 17. 6. 2019 se účastnili letu č. xxx z Antalye do Prahy, jehož operujícím leteckým dopravcem byla žalovaná. Odlet spoje z Antalye byl stanoven na 00: 20 hodin, přilet spoje do Prahy byl stanoven na 02: 30 hodin. Nicméně skutečný odlet spoje se uskutečnil až ve 03: 55 hodin a z tohoto důvodu žalobci dorazili do cílové destinace (Praha) až v 05: 50 hodin, což bylo o více, než 3 hodiny později oproti plánovanému času přiletu. Z hlediska právního posouzení věci je nutné na vzniklou situaci aplikovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (dále také jen „Nařízení“), podle kterého přísluší každému cestujícímu náhrada škody ve výši 400 EU za předpokladu, že zpoždění letu přesáhne 3 hodiny.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že let žalobců nedosáhl zpoždění délky, které by zakládalo nárok na náhradu podle Nařízení. Zpoždění na přiletu letadla, v čase prvního otevření dveří letadla činilo 2 hodiny a 54 minut. K prvnímu otevření dveří došlo v čase 03: 29 UTC označené jako ATA Block (Block hours). Taková délka zpoždění nezakládá nárok na vyplacení kompenzace podle Nařízení, přičemž plánovaný přilet byl ve 03:30 UTC. Navíc, při odletu z Antalye došlo k restrikcím na letišti odletu, přičemž toto zpoždění je označeno IATA kódem 89. Restrikce trvaly 19 minut. A proto navrhla, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl a přiznal žalované náhradu nákladů řízení.
4. Soud prvního stupně vzal za nesporné, že se žalobci účastnili dne 17. 6. 2019 letu č. xxx z Antalye do Prahy, jehož operujícím leteckým dopravcem byla žalovaná. Spornou otázkou zůstala délka zpoždění předmětného letu.
5. Žalobci učinili předběžnou výzvu dne 4. 10. 2019 a žalovaná nezpochybnila doručení této výzvy.
6. Soud prvního stupně na podkladě provedeného dokazování a to zejména ze záznamu letu č. xxx z Antalye do Prahy, který se konal dne 17. 6. 2019, kopie přílohy historie tohoto letu, jakož i emailové korespondence mezi letištěm Praha, a.s. – právním zástupcem žalobců ze dne 15. 6. 2020, SMS zprávy letiště Praha ze dne 17. 6. 2019 a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud prvního stupně vycházel při svém rozhodnutí z judikatury SDEU ve věci S., rozsudku ESD ve věci C 452/13, jakož i ustálené judikatury Městského soudu v Praze a vzal za prokázané, že záznamem letu č. xxx z antalye do Prahy, letadlo přistálo na dráze v 3:26 UTC, a dveře letadla byly poprvé otevřeny v 03:29 UTC. Zpoždění letadla na tříletu tedy nedostálo tři hodin a žalobcům proto nevznikl nárok na paušální náhradu škody. Rozhodujícím okamžikem pro posouzení příletu letadla je okamžik otevření dveří letadla. Tento okamžik je přesně uveden v záznamech o předmětném letu, který soud s ohledem na ustálenou judikaturu Městského soudu v Praze, považuje za věrohodný, když čas prvního otevření dveří není ani v rozporu s dalšími časovými údaji uvedenými v záznamu letu č. xxx z Antaulye do Prahy. Současně poukázal na to, že v listinách, které předložili žalobci, není okamžik prvního otevření dveří zaznamenán. Soud prvního stupně sice připustil, že podle informací, které získali žalobci na internetu, se čas příletu letadla od času zaznamenaného v záznamu č. xxx liší o 6 minutává mého záznamu letu Č. xxx liší od 6 minut, avšak tento důkaz nemůže zpochybnit věrohodnost záznamu letu, stejně tak tuto věrohodnost nemůže zpochybnit e-mailová korespondence a SMS zpráva. Za situace, kdy bylo prokázáno, že zpoždění letu nepřekročilo 3 hodiny, žalobci nemají ve smyslu čl. 7 Nařízení, nárok na paušální náhradu za zpoždění letu, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

7. Proti tomuto rozsudku podali žalobci odvolání, jímž se domáhali toho, aby rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, když zdůraznili, že soud prvního stupně rozhodl tendenčně ve prospěch žalované a vycházel při svém rozhodování toliko z důkazů předloženého žalovanou – interního záznamu letu, ačkoliv žalobci předložili celkem 3 rozdílné důkazy, které jejich tvrzení o zpoždění letu převyšující délky tří hodin věrohodně prokazují. Délka zpoždění letu v cílovém místě určení dosáhla, dle všech těchto důkazů, trvání minimálně 3 hodiny až 6 minut, když v tomto okamžiku navíc došlo k příjezdu letounu k příletové bráně (tzv. gate), tj. okamžiku logicky předcházejícímu otevření dveří letounu. Soud prvního stupně při svém rozhodnutí vycházel při zjišťování délky zpoždění letu v cílovém místě určení toliko a jediné ze záznamu o provedení letu vyhotoveného žalovanou, který vedlejší účastník předložil k důkazu, a ve kterém bylo uvedeno, že let dosáhl cílového místa určení v čase 5 hodin 26 minut místního času, respektive, že v tomto čase došlo k otevření dveří letounu, když byl tento údaj označen pojmem „Block“. Žalobci v průběhu řízení před soudem prvního stupně několikrát namítli, že tato listina je pouhým přepisem informací ručně zaznamenaných pilotem letounu operujícího předmětný let, kdy se jedná o listinu vyhotovenou samotnou žalovanou, navíc obsahující údaje získané ručním záznamem. Nejenže tak listinu vyhotovila žalovaná se zájmem na výsledku soudního řízení, ale navíc se v této listině mohou v důsledku selhání lidského faktoru nacházet nesprávné informace.
8. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k odvolání žalobců navrhla potvrzení napadeného rozsudku s tím, že opětovně uvedla, že let žalobců nedosáhl zpoždění délky, které by zakládalo nárok na náhradu Nařízení 261/2004. Zpoždění na přiletu letadla, v čase prvního otevření dveří letadla činilo 2 hodiny a 54 minut. V této souvislosti ještě poukázala na rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 18 Co 253/2019, jakož i sp. zn. 91 Co 64/2021.
9. Na to reagovali žalobci svým podáním ze dne 4. 3. 2022, v němž poukázali na nález Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2022 sp. zn. II ÚS 2226/2021.
10. Odvolací soud k odvolání žalobců přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení jeho vydání předcházejícího jde (§ 212, § 212a o. s. ř.) a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobců není opodstatněné.
11. Soud prvního stupně si pro své rozhodnutí opatřil dostatečný skutkový podklad, provedené důkazy správně hodnotil ve smyslu § 132 o. s. ř., a nepochybil ani v právním posouzení věci. Odvolací soud se s jeho závěry zcela ztotožňuje a pro stručnost svého odůvodnění, proto odkazuje na pregnantní odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
12. Podle závěrů rozsudků ESD ve věci C-452/13 ve věci, jejímž předmětem byla žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Salzburg (Rakousko), v řízení Germanwings GmbH proti R. H. musí být články 2, 5 a 7 Nařízení vykládány v tom smyslu, že pojem „čas příletu“ používaný k určení rozsahu zpoždění, které postihlo cestující v letecké dopravě, označuje okamžik, kdy se otevřou alespoň jedny dveře letadla, přičemž se rozumí, že cestující jsou v tomto okamžiku oprávněni letadlo opustit.
13. Odvolání žalobců je založeno na tom, zda je věrohodný důkazním prostředkem ten, o který soud prvního stupně své rozhodnutí opřel. Odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně, však dospěl k závěru, že správnost vyznačeného údaje o času otevření dveří letounu s odůvodněním, že původcem zápisu byl kapitán letadla, jako zaměstnanec žalované společnosti, byl zcela věrohodným důkazem a tvrzení žalobců o tom, že mohlo dojít k omylu kapitána letadla, respektive ekonomického zájmu žalované, pro svou neurčitost nebyly způsobilé pravdivost zapsaných údajů o průběhu letu zpochybnit. Soud prvního stupně tak postupoval správně, jestliže žalobu zamítl a odvolací soud podle § 219 o. s. ř. jeho rozsudek jako zcela věcně správný potvrdil.
14. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vychází z § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., a žalované byla proto přiznána náhrada nákladů tohoto stadia řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Praha 26. dubna 2022

Mgr. Jiřina Jislová v. r.
předsedkyně senátu